

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-192/11)

(2011/C 211/24)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: S. Petrova i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie obejmując ochroną wszystkich gatunków dzikich ptaków występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich, które ochroną obejmuje dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽¹⁾, a także nieprawidłowo określając warunki ustanowienia odstępstw od zakazów ustanowionych w tej dyrektywie, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 1, art. 5 oraz art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rzeczpospolita Polska dokonała nieprawidłowej transpozycji art. 1 dyrektywy 2009/147 poprzez brak objęcia ochroną gatunkową gatunków ptaków występujących w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich. W świetle przepisów krajowych objęte ochroną gatunkową są tylko gatunki ptaków odnotowane na terytorium Polski, wymienione w załączniku I i II do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną⁽²⁾.

Rzeczpospolita Polska dokonała również nieprawidłowej transpozycji art. 5 dyrektywy 2009/147, gdyż zakazem przechowywania wydmuszek i przetrzymywania ptactwa należącego do gatunków, na które polowanie i których chwywanie jest zabronione, objęte są jedynie gatunki ptaków odnotowane na terytorium Polski.

Ponadto, Rzeczpospolita Polska nie dokonała prawidłowej transpozycji art. 9 ust. 1 dyrektywy poprzez: po pierwsze — wprowadzenie w ustawie z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody⁽³⁾ możliwości ustanowienia odstępstw z innych niż wymienione w tym artykule przyczyn; po drugie — wyjście w przepisach ustawy o ochronie przyrody poza zakres przesłanki określonej w art. 9 ust. 1 lit.a) tiret 3 dotyczącej zapobiegania poważnym szkodom w odniesieniu do zbóż, inwentarza

żywego, lasów, rybołówstwa i wód; po trzecie — dopuszczenie w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie zwierząt objętych ochroną odstępstwa niewymienionego w art. 9 ust. 1 dyrektywy dotyczącego czynności związanych z prowadzeniem racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej; po czwarte — dopuszczenia we wspomnianym rozporządzeniu niezgodnego z art. 9 ust. 1 dyrektywy ogólnego odstępstwa w odniesieniu do kormorana (*Phalacrocorax carbo*) i czapli siwej (*Ardea cinerea*) występujących na terenie stawów rybnych uznanych za obręby hodowlane.

Wreszcie, Rzeczpospolita Polska nie dokonała prawidłowej transpozycji art. 9 ust. 2 dyrektywy poprzez: po pierwsze — niewprowadzenie w przepisach prawa krajowego obowiązkowej kontroli w stosunku do wydawanych odstępstw; po drugie — nieokreślenie w prawie krajowym warunków ryzyka dla wydawanych odstępstw; po trzecie — brak określenia jakichkolwiek warunków stosowania — w rozumieniu art. 9 ust. 2 dyrektywy — ogólnego odstępstwa odnoszącego się do kormorana (*Phalacrocorax carbo*) i czapli siwej (*Ardea cinerea*) występujących na terenie stawów rybnych uznanych za obręby hodowlane i umieszczonych w załączniku II do rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie zwierząt objętych ochroną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20, s. 7

⁽²⁾ Dz.U. 2004 Nr 220 poz 2237

⁽³⁾ Dz.U. 2004 Nr 92 poz 880 z późn. zm.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 28 kwietnia 2011 r. — Eric Libert, Christian Van Eycken, Max Bleeckx, Syndicat national des propriétaires et copropriétaires (ASBL), Olivier de Clippele przeciwko rządowi flamandzkiemu

(Sprawa C-197/11)

(2011/C 211/25)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour constitutionnelle.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eric Libert, Christian Van Eycken, Max Bleeckx, Syndicat national des propriétaires et copropriétaires (ASBL), Olivier de Clippele.

Strona pozwana: rząd flamandzki

Interwienienci: Collège de la Commission communautaire française, Gouvernement de la Communauté française, Conseil des ministres

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 21, 45, 49, 56 i 63 TFUE oraz art. 22 i 24 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG⁽¹⁾ należy dokonywać z ten sposób, że stoją na przeszkodzie uregulowaniom ustanowionym w Księdze 5 dekretu Regionu Flamandzkiego z dnia 27 marca 2009 r. w sprawie polityki dotyczącej gruntów i nieruchomości, zatytułowanej „Mieszkać z swym własnym regionie” [Wonen in eigen streek], które uzależniają przeniesienie prawa do gruntów i wzniesionych na nich budynków w określonych gminach, zwanych gminami docelowymi, od wykazania przez kupującego lub najemcę wystarczającego związku z tymi gminami w rozumieniu art. 5.2.1 § 2 dekretu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 158, s. 77.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale di Milano (Włochy) w dniu 2 maja 2011 r. — 3D I srl przeciwko Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Sprawa C-207/11)

(2011/C 211/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria regionale di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: 3D I srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy państwa członkowskiego, takiego jak Włochy, o których mowa w art. 2 ust. 2 dekretu ustawodawczego nr 544 z dnia 30 grudnia 1992 r., na mocy których skutkiem przekazania lub wymiany udziałów w odniesieniu do spółki przekazującej jest opodatkowanie zysku kapitałowego z tytułu przekazania udziałów, odpowiadającego różnicy pomiędzy pierwotnym kosztem nabycia przekazanych udziałów a ich wartością rynkową, z zastrzeżeniem przypadku ujęcia przez spółkę przekazującą w jej bilansie odpowiedniego funduszu rezerw odpowiadającego zyskowi kapitałowemu wynikającemu z przekazania, w przypadku będącym przedmiotem niniejszego postępowania, są sprzeczne z art. 2, art. 4 i art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 90/434/EWG⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich?

⁽¹⁾ Dz.U. L 225, s. 1

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-36/10 Internationaler Hilfsfonds e.V. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 29 kwietnia 2011 r. przez Internationaler Hilfsfonds e.V.

(Sprawa C-208/11 P)

(2011/C 211/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Internationaler Hilfsfonds e.V. (przedstawiciel: H. Kaltenecker, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii

Żądania wnoszącego odwołanie

— Stwierdzenie nieważności spornych środków i wydanie ostatecznej decyzji merytorycznej w sprawie lub, tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej celem ponownego wydania rozstrzygnięcia.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie jest niemiecką organizacją pozarządową prowadzącą działalność w dziedzinie pomocy humanitarnej. Niniejszy spór dotyczy zawartej przez nią z Komisją umowy LIEN 97-2011, mającej za przedmiot współfinansowanie zorganizowanego przez tą organizację w Kazachstanie programu pomocy medycznej. W październiku 1999 r. Komisja rozwiązała jednostronnie umowę i zakończyła projekt, w przekonaniu wnoszącej odwołanie niesłusznie.

Od tego rozwiązania umowy Internationaler Hilfsfonds e.V. usiłuje ustalić, jakie powody kierowały Komisją, gdy ta podjęła decyzję o zakończeniu projektu, który, jej zdaniem i zdaniem rządu Kazachstanu, miał istotne znaczenie i rozpoczął się pomyślnie. Podejrzewa ona, że doszło do nadużycia władzy i z tego względu w szeregu postępowań wszczętych przed Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich i organami sądowymi Unii domagała się zniesienia przez Komisję klauzul niejawności wszystkich dotyczących tej umowy dokumentów, w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (zwanego dalej rozporządzeniem nr 1049/2001). Komisja odmawia udzielenia tego całkowitego dostępu.

Niniejsze odwołanie dotyczy wydanego przez Sąd postanowienia odrzucającego jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez Internationaler Hilfsfonds e.V. przeciwko decyzji Komisji z dnia 9 października 2009 r., w której instytucja ta po raz kolejny odmówiła zniesienia klauzul niejasności; w postanowieniu tym organizacja ta została ponadto obciążona kosztami postępowania. Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd błędnie zinterpretował i obliczył termin na wniesienie skargi o stwierdzenie nieważności.